

9. Slovíčka

bet	ale
dar	ještě
daug (+Gen.)	hodně
i +Ak. (eiti į mokyklą)	do (jít do školy)
ieškoti, ieško, ieškojo (+Gen.)	hledat
kieno	čí
labai	velmi
laiškas (m)	dopis
mokykla (f)	škola (ne univerzita!)
savo	svůj / svoje
važiuoti, važiuoja, važiavo	jet
keliauti, keliauja, keliavo	cestovat

9.1 Posesivita

Opakování přivlastňovacích zájmen:

<i>aš</i>	<i>mano</i>	<i>mes</i>	<i>mūsų</i>
<i>tu</i>	<i>tavo</i>	<i>jūs</i>	<i>jūsų</i>
<i>jis</i>	<i>jo</i>	<i>jie</i>	<i>jų</i>
<i>ji</i>	<i>jos</i>	<i>jos</i>	<i>jų</i>

Kieno – či

Kieno knyga? Kieno namas? Kieno šis vaikas? Kieno ta mašina?

Savo – svůj, svoje

savo nerozlišuje gramatický rod:

Aš turiu savo knygą.

Aš turiu savo namą.

savo se neskloňuje:

N. (...)	(...)
G. <i>savo</i> namo	<i>savo</i> knygos
D. <i>savo</i> namui	<i>savo</i> knygai
A. <i>savo</i> namą	<i>savo</i> knygą

Používání:

SPRÁVNĚ		ŠPATNĚ
Aš myliu savo šeimą.	Miluji svou rodinu.	Aš myliu mano šeimą.
Tu turi savo knygą.	Máš svou knihu.	Tu turi tavo knygą.
Ji myli savo vaiką.	Ona miluje své dítě.	Ji myli jos vaiką.
Mes turime savo namą.	Máme svůj dům.	Mes turime mūsų namą.

Cvičení: *savo x mano, tavo, jų etc.*

Jonas myli	dukrą.	X žmona gyvena Vilniuje.	(jis)
Aš turiu	mašiną.	X vyras labai aukštas.	(aš)
.....	namas gražus.	X	Ar jūs turite ir	(jūs)
Jos ieško	brolio.	X brolis linksmas.	(jos)
.....	draugai linksmi žmonės.	X	Ar tu turi	(tu)
.....	profesorius senas.	X vaikų mes neturime.	(mes)
.....	stalas žemas.	X stalo ji neturi.	(ji)
Jie kalba	kalbomis.	X tėvai geri.	(jie)

9.2 Mikalauskų šeima

Kalba Vilius Mikalauskas:

„Laba diena. Aš esu Vilius Mikalauskas. Ar žinote, kokia yra mano šeima? Mano šeima yra maža: tėvas, motina, aš, mano sesė ir brolis. Dar mes turime šunį Taksį, katę Micę ir papūgą Laurą. Mūsų tėvai yra iš Klaipėdos, bet dabar mes gyvename Vilniuje. Mūsų adresas yra Smėlio 5-22.

Mano tėvas yra vardu Jonas. Jis yra docentas ir dirba Vilniaus universitete. Motinos vardas Aldona. Ji dirba bibliotekoje. Mano brolis Antanas yra mažas. Jis dar neina į mokyklą. Mūsų tėvai labai myli savo Antanuką.

Aš esu studentas. Studijuoju Vilniaus universitete, Filologijos fakultete. Mano sesė Jūratė taip pat yra studentė. Bet ji studijuoja Kaune, Ekonomikos mokykloje.

Mano senelis gyvena Tauragėje. Močiutė taip pat gyvena ten. Jie yra jau labai seni.

Dar aš turiu daug pusbrolių ir pusseserių. Mano pusbroliai ir pusseserės yra labai linksmi.

Mes esame lietuviai. Bet mano dėdė turi žmoną čekę. Ji yra iš Brno. Jie turi vaiką. Jų vaikas kalba lietuviškai ir čekiškai.

9.3 Konverzace: rodina

Ar Jūs turite šeimą?

Ar Jūsų šeima (yra) didelė?

Ar tu turi brolių / sesę?

Iš kur (yra) tavo tėvai?

Kas (yra) tavo tėvas / motina?

Koks (yra) tavo tėvas / brolis?

Kokia (yra) tavo motina / sesė?

Kokia (yra) tavo šeima?

Kieno yra šis vaikas?

9.4 Cvičení:

1. Aš labai (bijoti) tavo šuns.
2. Vakar Mantas man (parašyti, meilė, laiškas).
3. Mes (būti, Paryžius), tai (Prancūzija) sostinė.
4. Ar jūs dabar (gyventi) Brno? Aš ten taip pat (gyventi).
5. Lina (ieškoti, savo, naujas, knyga).
6. Jurgi, ar tu vakar (būti, mokykla)?
7. Rasa (eiti į, Kaunas, universitetas).
8. Antanukas (atsinešti, aukštas, kedė).
9. (mokykla) mes (susipažinti) su (linksmas, draugai).
10. Jie (turėti) du (vaikai) ir (šuo), bet (neturėti, katė).

9.5 Město - dopravní prostředky:

dviratis (m) – kolo

motociklas (m) – motocykl

automobilis (m), mašina (f) – auto

autobusas (m) – autobus

troleibusas (m) – trolejbus

tramvajus (m) – tramvaj

traukinys (m) – vlak

Použití - v instrumentálu (jet čím):

Važiuoti *dviračiu, motociklu, automobiliu.*

Keliauti *autobusu, traukiniu.*

Zvláštní případ: *pěščíomis (přísl.) - pěšky*

Keliauti *pěščíomis. Eiti pěščíomis.*